ANUL VI. — No. 1451

EDIȚIA A DOUA

DUMINICA 28 FEBRUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In **București** la casa Administrației
Din *Județe* și *Streinătate* prin mandate postale
Un an in țară 30 lei; in streinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din **Străinĕtate,** direct la administrație și **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

București, 27 Februarie 1893.

O logică ciudată

Conservatoriĭ noștri aŭ adoptat un mijloc foarte ușor de a scăpa de ori-ce acuzațiunĭ: orĭ de câte orĭ le aruncĭ în față propriile lor infamiĭ și fără-de-legĭ; orĭ de câte orĭ te revoltĭ de un act al administrațieĭ lor, orĭ de un proiect de lege reacționară cu care vor să ne hărăzească, eĭ îțĭ rĕspund în aplauzele mamelucilor guvernamentali:

— *Dar colectiviștiĭ n'aŭ făcut tot ca noĭ? Ațĭ uitat prefecțiĭ lor? Ațĭ uitat ce legĭ făceaŭ? Ațĭ uitat cum se purta administrația colectivistă în țară?*

Fără îndoială, de cele maĭ dese orĭ eștĭ dispus să le daĭ un rĕspuns afirmativ. Atuncĭ conservatorul jubilează, atuncĭ conservatoruluĭ i se pare c'a triumfat.

Cu toate astea, nu cunosc argument maĭ mahalagiesc și maĭ necinstit de cât acesta.

Maĭ întâiŭ, aceĭ carĭ acuză și combat guvernul de astăzĭ pentru neomeniile luĭ și pentru ideile reacționare de care e îmbuibat, nu sunt numaĭ liberaliĭ foștĭ la putere, ci și liberalĭ dintr'aceia carĭ aŭ făcut opoziție coreligionarilor lor politicĭ, tocmaĭ pentru că-ĭ vedeaŭ pornițĭ pe o cale primejdioasă. Și afară de aceștĭ liberalĭ, maĭ sunt toate grupările democratice, care înainte de 1888 ca și acum fac o opozițiune de principiĭ.

Prin urmare, argumentul conservatorilor ar putea avea oare-care valoare numaĭ atuncĭ când este adresat liberalilor, carĭ s'aŭ făcut vinovațĭ la putere. Dar ce suntem noĭ respunzĕtorĭ de vremurile acelea și pentru ce am asculta niște rechizitoriĭ postume, care nicĭ nu ne pot privi, nicĭ nu spală de loc pe conservatorĭ de păcatele lor actuale?

Acest soiŭ de apărare ni se pare tot atât de logic ca și apărarea unuĭ tâlhar, care, prins cu mâna în buzunarul meŭ, ar veni să'mĭ ție un discurs pe tema următoare:

— *Dar de ce te plângĭ, onorabile? Adică numaĭ pe mine m'aĭ prins furându-te? Pe semne, uițĭ că acum douĭ anĭ aĭ prins și pe Stan făcênd același lucru?*

I-așĭ răspunde firește, că are dreptate întru cât privește pe Stan, dar că Stan și-a luat pedeapsa și asta nu mĕ poate împedica de a cere socoteală și nouluĭ mosafir al pungeĭ mele...

Cu sistemul acesta de apărare din partea guvernelor noastre, ar putea să maĭ treacă încă cincĭ-zecĭ de anĭ și ele să nu adopte altă argumentație de cât aceea de a-șĭ justifica purtarea lor prin păcatele adversarilor. Asta ar putea să ajungă un clișeŭ, o maximă generală, o rețetă pentru toate guvernele păcătoase.

Sistemul e comod, dar nu ajută la nimic.

Când noĭ vedem că toate ramurile de administrație sunt date pe mâna amicilor guvernuluĭ, carĭ se poartă cum le trăsnește prin cap, sigurĭ fiind că aŭ de maĭ 'nainte asigurat sprijinul stăpânireĭ de la centru; când vedem că în fie-care zi trec prin Camere proectele de legĭ cele maĭ reacționare, — nu întrebăm dacă o asemenea stare de lucrurĭ a maĭ fost când-va, ci luptăm ca s'o schimbăm.

Ni se pare că rolul preseĭ și rolul opozițiuneĭ, maĭ cu seamă al uneĭ opozițiunĭ cu vederĭ înaintate, este tocmaĭ acela de a împiedica pe guverne să maĭ săvîrșească acte care aŭ fost osîndite de opiniunea publică cinstită și de a da alarma orĭ de câte orĭ vĕd că o primejdie reală amenință instituțiunile liberale ale țăreĭ.

Eĭ bine! la *aceste* acuzațiunĭ ale noastre ar trebui să rĕspundă partidul conservator. Să ne maĭ lase cu rechizitorul partiduluĭ liberal, căcĭ nu partidul liberal e astă-zĭ în discuțiune, și să ne rĕspundă, dacă pot, unde aŭ de gând să ajungă pe calea ce aŭ apucat de a turna în fie-care zi legile cele maĭ reacționare.

Nu cred conservatoriĭ noștri că fac o mare greșală, o greșală care îĭ va costa scump, abuzând de încrederea ce le acordă azĭ Regele și arătându-șĭ afară din cale urechile?

Pe drumul ce și-aŭ croit, conservatoriĭ nu pot merge mult timp fără să fie apucațĭ de o mână viguroasă și întorșĭ înapoĭ.

Ca mâine, țĕranul calicit, muncitorul lăsat pradă bunuluĭ plac, toată lumea independentă care nu se hrănește din mila guvernuluĭ și din bugetul țĕreĭ, va vedea că a lăsa pe conservatorĭ să 'șĭ continue calea, este a renunța și la libertățĭ și la viață.

Și atuncĭ, lumea asta care rabdă, va preferi să se scape de conservatorĭ prin violență de cât să fie sugrumată.

Ar fi, decĭ, maĭ prudent să nu o ia așa repede și să 'șĭ maĭ justifice din când în când atitudinea și purtările, de cât să 'șĭ justifice infamiile lor prin păcatele altora.

Quidam.

INSTANTANEE

Costică Paraschivescu

Primul procuror al Capitaleĭ este unul din ceĭ maĭ chipeșĭ și frumoșĭ tinerĭ din magistratură. Inalt și bine făcut, blond, cu mustața cam roșcată, care caută maĭ mult a gâlceavă, este tot-d'auna pieptănat, pomăduit, parfumat, elegant, dichisit și spilcuit.

Imbrăcat bine, curat și corect; ar putea trece drept jurnal de modă.

Ca știință de drept, bagajul sĕŭ este puțin voluminos; iar cel literar și științific în general este și maĭ restrâns. Cu toate acestea prin inteligența sa, prin tactul sĕŭ special de a se insinua, ajutat fiind și de câțĭ-va prietenĭ *junimiștĭ*, a știut să se strecoare și să ajungă, sub conservatorĭ, șeful parchetuluĭ de Ilfov, când la 14 Martie 1888, sub liberalĭ, ca procuror aceluiașĭ parchet, *potolea* lumea de la Orfeŭ și Mitropolie și *vice-versa*.

Nu se poate însă zice că nu este la locul sĕŭ, deși în unele împrejurărĭ are un fel de deșteptăciune de sub-comisar naiv, născocind lucrurĭ pe care le debitează cu o îndrăzneală nespusă, dovadă *iușchiuzarlîcul* luĭ de maĭ de-ună-zĭ privitor la clișeurile *Adevĕruluĭ*, zicênd că *parchetul, în interesul descoperireĭ falșificărilor de bilete de bancă engleze, este dator să examineze orĭ ce clișeurĭ.*

De altmintrelea, băiat foarte nostim, bun și prietenos; chefliŭ la toartă și glumeț numĕru unu. Tot-d'auna vesel și mulțumit de dênsul, știind însă să mulțumească și prietiniĭ prin hazliele sale glume, al căror repertoriŭ, deși cam mărginit, este însă gustat de toțĭ amiciĭ și cunoscuțiĭ luĭ.

Semne particulare: — Iĭ place la nebunie instantaneele din *Adevĕrul*. Imitează în perfecție pe Gună Vernescu.

Gr.... Ch ri...

TELEGRAME

VIENA, 26 Februarie. — *Fremdenblatt* se ocupă de întrunirea conferințeĭ sanitare de la Dresda. Ea zice, că după închiderea conferințeĭ din Veneția, Austro-Ungaria, recunoscând trebuința de a se proteja contra holeriĭ și pe alte căĭ de cât pe mare, a căutat a se înțelege în această privință cu cele l'alte puterĭ. In timpul din urmă, afară de Rusia, s'a reușit a localisa boala prin mĕsurĭ foarte intinse, care împedicaŭ comerțul. E vorba dar de a se ști dacă nu s'ar putea obține aceleașĭ resultate ținând maĭ mult socoteală de interesele comerțuluĭ. Austro-Ungaria a ajuns să facă cunoscut ideile sale pe lingă guvernele europene, care aŭ consimțit la întrunirea uneĭ conferințe.

Principala grijă a conferințeĭ va fi de a fixa limitele maximum ale închidereĭ frontierelor și d'a stabili o dispozițiune generală prin care să se determine în ce cas va trebui luată această mĕsură.

Monopolul diplomatic

Am fost ceĭ dintêiŭ și poate singuriĭ, carĭ am relevat faptul că ministrul de externe, șeful dinastieĭ Lahovary, a luat în antrepriză, pe lângă cele două portofoliĭ în cabinetul actual, întreg corpul nostru diplomatic, căpătuind în toate legațiunile disponibile pe frațiĭ și pe veriĭ sĕĭ, saŭ pe rudele acestor frațĭ și verĭ.

Noĭ am protestat în contra acestuĭ monopol, iar ministrul de externe, ca o desfidere, a numit în ultimele zile pe fratele sĕŭ ministru plenipotențiar la Paris, iar pe vĕrul sĕŭ la Roma.

Această purtare caracterisează de minune pe ciocoiul îngâmfat și pe întreg regimul conservator. Tot-d'a-una guvernele conservatoare aŭ avut obiceiul de a merge în contra curentuluĭ opinieĭ publice; tot-d'a-una le-a plăcut să comită tocmaĭ acele fapte, care revoltă maĭ mult lumea.

Dacă D. Al. Lahovary nu are atâta delicateță de simțire, în cât să înțeleagă că nu e frumos, că nu e cinstit ca un ministru să 'șĭ întrebuințeze autoritatea numaĭ în folosul familieĭ sale și să împartă slujbele de care dispune numaĭ rudelor și prietenilor sĕĭ; noĭ trebue să-ĭ o spunem.

N'avem nevoe să cercetăm aicĭ meritele celor numițĭ de D. Lahovary în principalele posturĭ diplomatice; ținem numaĭ să-ĭ amintim că membriĭ corpuluĭ diplomatic sunt niște funcționarĭ aĭ Statuluĭ plătițĭ din contribuțiile tuturor cetățenilor, iar nu din punga D-sale.

Dacă am numĕra pe toțĭ membriĭ corpuluĭ nostru diplomatic, am găsi că cel puțin nouĕ-zecĭ la sută sunt membri familiilor Lahovary și Ghica.

E un fel de monopol nedrept acesta și nimic alt de cât favoritizmul și nepotizmul nu explică această preponderență a Lahovarimeĭ în corpul diplomatic român.

Noĭ credem că plenipotențiariĭ Romănieĭ pe lângă guvernele streine aŭ misiunea de a apăra interesele țĕreĭ noastre față cu streinătatea, iar nu să fie niște indiciĭ ale omnipotențeĭ dinastieĭ Lahovary.

Monopolurile și sinecurele sunt calitățĭ inerente regimuluĭ conservator și ca atare ele trebue înfierate.

Argus.

Alegerile în Serbia

Iată rezultatul alegerilor din principalele orașe ale Serbieĭ:

La Sabatz, Paracin, Smederevo și Procopli, liberaliĭ aŭ triumfat.

La ultimele alegerĭ, numaĭ Negotin și Procopli aŭ dat liberalĭ.

La Procopli a fost ales ministrul Georgevicĭ contra generaluluĭ Leschanin (radical). La Sabatz a reușit candidatul liberal contra D-luĭ Ivanovicĭ, fost vice-președinte al Camereĭ radicale.

La Kragujevatz aŭ fost aleșĭ un radical și un liberal.

La Belgrad liberaliĭ aŭ obținut 2.757 voturĭ, radicaliĭ 1.034, progresiștĭ 425 și 43 voturĭ aŭ avut candidațĭ fără partid. Decĭ sunt treĭ candidațĭ liberalĭ aleșĭ, iar restul voturilor le-a obținut D. Pasicĭ (radical).

Orașele Csupria, Leznița, Takova, Vrania și Dobrinoe aŭ fost aleșĭ de asemenea liberaliĭ.

Primele știrĭ despre alegerile rurale sunt favorabile liberalilor.

O tactică lahovaristă

Contactul pe care D. Al. Lahovary l'a avut în timpul din urmă cu junimiștiĭ, l'a făcut și pe dînsul, care este un simplu burduf sec de ideĭ, dar în schimb plin cu venin, să vorbească la orĭ ce ocazie și se impute adversarilor sĕĭ că n'aŭ ideĭ.

In adevĕr. Junimiștiĭ adoptase o tactică foarte comodă. De câte orĭ li se făcea vre-o acuzație fie ca idee, fie ca mod de a guverna, junimiștiĭ îndată respundeaŭ: *ne aducețĭ acuzațiĭ pe temele vechĭ și uzate care numaĭ aŭ nicĭ o valoare, criticați-ne dacă putețĭ pe terenul ideilor*; *pe acest teren însă nu vețĭ putea să ne combatețĭ, căcĭ n'avețĭ ideĭ.* Junimiștiĭ când țineaŭ un asemenea limbaj știaŭ că fac operă de perfectă șarlătănie și că sunt jesuițĭ. Eĭ îngeraŭ alegerile, împrăștiaŭ întrunirile publice, comiteaŭ hoțiĭ și crime etc. dar în parlament și în ziare luaŭ cu totul altă față și alt ton. Ne vorbeaŭ de intervenția Statuluĭ, de ideĭ nouă economice, ca și cum ar fi ceĭ maĭ perfecțĭ și maĭ corecțĭ oamenĭ.

Aceasta a fost o tactică minunată și a reușit să prindă cât-va timp. Mulțĭ credeaŭ că junimiștiĭ sunt oamenĭ de ideĭ până când călcându-șĭ cu seninătate programul și depunêndu-l la picioarele D-luĭ L. Catargiu, aŭ dovedit că sunt simpli politicianĭ. Aŭ maĭ trebuit să vină și niște afacerĭ scabroase ca Goetz, Bedmar, etc., pentru ca să se vadă că junimiștiĭ n'aŭ măcar nicĭ cinste personală.

Ast-fel tactica junimistă incetul cu incetul s'a distrus.

Eĭ bine, D. Al. Lahovary a imprumutat și el această tactică și a complectat-o. D-sa crede că dacă la junimiștĭ tactica numaĭ are trecere, intrebuințată în mod abil de dânsul, va avea maĭ mult efect. Ast-fel, respuzênd la interpelarea D-luĭ N. Fleva, D. Lahovary zise cu un aer triumfator următoarele:

Ce libertățĭ am calcat noĭ? Libertatea tribuneĭ? Aĭ vorbit două zile într'un chip cum nu țĭ s'ar fi tolerat în nicĭ o țară. Libertatea preseĭ? Ce ziare am urmărit noĭ, ce ziariștĭ am dat în judecată? La Orfeŭ, v'ațĭ întrunit și nu va turburat nimenĭ. V'am dat nu numaĭ libertățĭ, v'am dat maĭ mult, căcĭ vĕ lăsăm să calomniațĭ și să înjurațĭ după poftă. Aceste sunt cântice vechĭ, D-le Fleva. Voițĭ să vĕ mascațĭ pustiul de ideĭ. Venițĭ cu ideĭ și atuncĭ vețĭ fi un adversar leal.

Iată tactica junimistă transformată. Burduful de la externe știe că în Bucureștĭ când ar opri o întrunire publică s'ar face mișcărĭ de stradă; maĭ știe că în momentul când ar trimite un ziarist în judecată s'ar expune intreg guvernul, la o cădere sigură. Libertatea tribuneĭ și a preseĭ nu stă în puterea guvernuluĭ conservator de a le opri. Când ar comite niște asemenea atentate criminale, acel guvern va trebui maĭ întêiŭ să stropească cu sânge stradele Capitaleĭ.

Dar am întreba pe grosolanul de la externe: oare tot așa se respectă libertățile constituționale în provincie și la sate? Acolo domnește teroarea și exemple am putea da cu zecile și cu sutele.

D. Fleva însă a zis numaĭ că libertățile publice câștigate *azĭ sunt amenințate* cu mașina de centralizare și apăsare ce se pregătește.

Dar să admitem că D. Fleva are un temperament vehement și că a făcut o critică pasionată și fără ideĭ. Atuncĭ am întreba pe D. Al. Lahovary: dacă în locul D-luĭ Fleva am avea un analist liniștit, un om de ideĭ, obiectiv, sunteţĭ mulțumițĭ? Nu, vom spune noĭ, căcĭ un asemenea om îl avem în Senat, este D. G. Panu.

Când vorbește D. Panu, fără pasiune, bazat numaĭ pe ideĭ, burduful pe loc schimbă vorba: *Apoĭ, D-le Panu, D-ta susțiĭ utopiĭ, paradoxe.*

E vĕzut dar că la D. Al. Lahovary este o tactică. Dacă nu expuĭ sisteme de ideĭ, țĭ se obiectează că n'aĭ ideĭ, dacă viĭ cu ideĭ țĭ se spune că sunt utopiĭ, așa că orĭ cum te prezințĭ, el tot nemulțumit rĕmâne.

Trebue însă demascată o asemenea tactică. Autorul eĭ este cel maĭ periculos reacționar din cabinetul Catargiu. Și este cu atât maĭ periculos cu cât trebue să o mărturism, e om cu temperament.

L'am ascultat și la Cameră și la Senat și 'ĭ-am vĕzut tot veninul și toată șarlatania apărându-ĭ în față; de asemenea 'ĭ-am vĕzut și toată tactica sa politică.

D. Al. Lahovary, e un om lipsit de ideĭ, înfumurat, și ca atare îĭ trebue tactice șărlătăneștĭ ca să poată trăi politicește.

Ed. Dioghenide.

POLITICA EXTERNA

Spania

Sĕptămâna asta aŭ avut loc alegerile pentru Camera Cortesilor. Noul cabinet liberal a disolvat, după cum se știe, vechia Cameră care era în majoritate conservatoare spre a scoate din urnă, după un sistem cunoscut și probat și la noĭ, o majoritate liberală. Sistemul îngerințelor guvernamentale este cunoscut în Spania; tot așa de cunoscut este că țara (?) îdă orĭ căruĭ guvern majoritatea necesară. Nu s'a întêmplat încă în această țară ca alegătoriĭ să se pronunțe contra unuĭ cabinet care conduce alegerile. Greutățile pentru un cabinet încep în Spania abia după ce a căpătat o majoritate guvernamentală în parlament, când e vorba ca să se satisfacă poftele nesățioase ale partiduluĭ de la putere.

In această privință țara noastră are mare asĕmănare cu Spania. Și la noĭ cabinetul care se află la putere îșĭ scoate tot-d'a-una din urnă o majoritate guvernamentală. Prin ce mijloace—aceasta se știe. Bâta și chinorosul și aparatul administrativ, aŭ lucrat de sigur și'n Spania cu aceașĭ precisiune cum aŭ lucrat și la noĭ în alegerile trecute. Cu toate acestea cabinetul liberal al D-luĭ Sagasta a fost foarte îngrijat de rezultatul alegerilor, căcĭ mișcarea republicană câștigă din ce în ce maĭ mult teren, devine din ce în ce maĭ intensivă, maĭ pronunțată și maĭ amenințătoare pentru șubredul tron pe care actualminte, șade un copil bolnăvicios ce a moștenit de la tatăl sĕŭ între altele și... tuberculoza.

Din causa acesteĭ creșterĭ a mișcăreĭ republicane, s'a încheiat chiar un compromis între liberaliĭ de la guvern și conservatoriĭ din opoziție contra republicanilor. Corb la corb nu scoate ochiĭ și D. Canovas a dat mâna D-luĭ Sagasta.

Dar aceasta nu le-a ajutat mult. Poporul spaniol care-șĭ datorește atâtea mizeriĭ monarhieĭ nu s'a lăsat de astă-dată să fie indus în eroare. Alegerile pentru Cartesĭ aŭ fost o adevĕrată înfrângere pentru monarhiștĭ, dar maĭ cu seamă *pentru principiul monarhic.* In Madrid toțĭ candidațiĭ republicanĭ a reușit și capitala regatuluĭ are în viitorul Parlament ca representanțĭ aĭ seĭ șese republicanĭ și numaĭ 2 conservatorĭ saŭ monarhiștĭ. Dintre clericalĭ n'a reușit nicĭ un candidat, ceva foarte caracteristic în evlavioasa Spania. Printre aleșĭ se află și cunoscuțiĭ republicanĭ Zorilla și Castelar.

Republicaniĭ aŭ repurtat această mare victorie numaĭ fiind că s'aŭ unit la alegerĭ; se știe că până maĭ de-unăzĭ eraŭ divizațĭ în diferite grupurĭ.

Alegerile ca și la noĭ, nu s'aŭ putut sĕvârși în bună liniște și fără îngerințele cele maĭ marĭ din partea guvernuluĭ. Din

unele provincii se anunţă turburări şi chiar omoruri. Aceasta nu trebue uitat când se judecă succesul republicanilor; el ar fi fost de sigur de două ori aşa de mare, dacă alegerile ar fi fost libere.

Dar toate aceste meschinări nu vor scăpa monarhia Spaniolă de peire. Mişcarea republicană e mai răspândită în Peninsula Iberică de cum se crede în streinătate. Mâine, poimâne şi poporul spaniol va respira mai liber şi păpuşenia monarhistă nu va mai avea loc în Spania—poate nici în Portugal.

C. N.

HOME RULE

LONDRA, 25 Februarie.—D. Gladstone a declarat la Camera Comunelor că va amâna a doua citire a bilului de Home rule pentru 16 Martie.

INCIDENTUL DIN ZIUA DE Sf. FILIP

LA BUCUREŞTI IN 1846

Sub acest titlu, la *Nouvelle Revue*, de la 15 Februarie, publică un articol al Printului Gheorghe Bibescu, pe care autorul l'a extras din cartea sa ce am anunţat (şi despre care vom mai vorbi), *Domnia lui Vodă Bibescu*, care a apărut în franţuzeşte şi va apare româneşte săptămâna viitoare. Din traducerea românească, datorită penei D-lui profesor B. Florescu, extragem traducerea articolului din la *Nouvelle Revue*.

Mult timp, Franţa nu fusese reprezintată în Principatele Române de cât prin consuli comerciali. Amestecul însă al politicei ruseşti în afacerile din lăuntru ale ţărilor dunărene, pregătirea censurei ce Rusia îşi propunea să exerseze asupra politicii rivalei sale, în ce privea aceste ţări, —fapt şi pornire ce se arată limpede în Tractatul de la Cuciuk-Cainargi, subsemnat între Inalta Poartă şi Rusia în 1774, — apoi, faptele îndeplinite în decursul acelor cinci-zeci de ani ce urmară, ca tractatele din Iaşi 1792, din Bucureşti 1812, din Akermann 1826, din Adrianopol 1829 1), popasuri treptate ale împărăţiei ţărilor pe calea Nistrului şi a Prutului, sfîrşiră prin a îngriji şi a speria Cabinetele din Tuileries.

Ajungênd la capătul său, guvernul general ce exersa Kisseleff în Ţara Românească şi în Moldova, de la 1829 la 1834, Franţa trimise la Bucureşti un agent *diplomatic*, D. Corhelet. De la 1834 la 1839, starea Principatelor înrăindu-se, şi sosind, în 1839, momentul de a da un urmaş D-lui marchiz de Châteaugiron,—care înlocuise pe D. Corhelet în 1837,—D. Mole se gândi să dee postul din Bucureşti unui agent activ, destoinic a urmări d'aproape politica D-lui consul al Rusiei, a 'i înfrêna înrîurirea, în hotarele arătate de politica Franţei, şi a 'şi lumina guvernul despre ori ce afacere.

Funcţionarul pe care îl alese fu D. A. Billecoq, fost agent diplomatic la Berlin şi Constantinopol. Chemat să îndeplinească funcţiunile de consul general în Ţara Românească. D. Billecoq sosi la postul său către sfîrşitul Domniei lui Vodă Al. Ghica.

Pe atunci, răsboiul pe tăcute despre înrîurirea de avut pe Dunăre,—care urmase luptelor cu arma dintre Inalta Poartă, suzerană a Principatelor, şi Rusia, ce se făcuse de la 1829 în mod desăvârşit a lor protectoare,—se sfîrşise în folosul Rusiei, care precum contele de Venderade o mărturisea marelui Duce Constantin,—depeşa din 12 Februarie 1830,— *îşi mărise preponderanţa în Orient, îşi întinsese şi întărise hotarele, îşi desvoltase comerciul şi îşi asigurase interesele* 2).

Guvernul francez însă, ale cărui raproturi cu această mare putere erau de sigur de o desăvêrşită corectitudine, dar care îşi păstra toate simpatiile pentru Inalta Poartă, vroia să dea acesteia sprijinul moral de care dênsa avea nevoe, *ferindu-se însă de un rol vădit de amestec care nu se potrivea nici cu poziţiunea geografică, nici cu politica generală a Franţei*, precum va aminti, în 1842, D-lui agent francez la Bucureşti, D. Baron de Bourqueney, ambasador al Franţei pe lângă Inalta Poartă. Această politică, care era în întregimea ei definită în această frază a scrisoarei D-lui de Bourqueney, datată din Terapia, 18 Oct. 1892 1) „*noi nu facem politică românească, susţinem suzeranitatea de fapt*", impunea D-lui Consul general mult tact şi o desăvêrşită cumpătare.

Dacă D. agent francez s'a abătut din calea ce 'i era arătată, de ce s'a făcut că nu aude poveţele şi instrucţiunile ce a primit, şi cum, a doua zi de rechiemarea sa, nu s'a sfiit să facă să se nască incidentul din ziua Sfîntului Filip, şi să creeze încurcături urmaşului său, şi o falşă situaţiune guvernului său? Iată ceea ce vom arăta.

De la sosirea-i în Bucureşti, D. agent francez lucră spre a egala în cumpănă înrîurirea consulului Rusiei. Isbuti să câştige increderea Prinţului Ghica; ajunse povăţuitorul şi prietenul său, şi avu, în curînd, intrarea liberă la palat. D. Billecoq găsi, în acest rol de a fi oareşi-cum Mentorul lui Vodă, mulţumiri de o nesfârşită dulceaţă pentru amorul său propriu. Dar se întîmplă că domnia lui Ghica ajunse la momentul său critic; în ziua de 20 Noembre 1842, Poarta pronunţă căderea Hospodarului 2) şi naţiunea fu, pentru cea d'intêia oară chemată să se slujească de dreptul său suveran de a-şi alege prinţul pe viaţă. Această criză ce străbătu ţara Românească în 1842 făcu pe D. Consul să uite ori-ce măsură, şi îl văzu lumea luând un rol activ în lupta partidelor, cu toate încunoştiinţările D-lui baron de Bourqueney şi D-lui Guizot. Intr'adevăr, E. S. ambasadorul îi scria, la 20 Oct. 1842: „*Raporturile D-tale cu Prinţul Ghica îndrituesc personale păreri de rău; nu daţi însă acestor păreri de rău un caracter politic; privirile vor fi aţintite asupră-vă; sunteţi învinuit de a fi luat în cele din urmă întîmplări un rol activ ce ese din rolul de observaţiune pe care în deosebi vi-l recomandasem.*"

Şi E. S. ministrul Regelui, îi reamintea, cu câte-va zile mai înainte, la 2 Septembre 1842, că rolu-i era „*un rol de observaţiune care nu lăsa la o parte nici poveţele binevoitoare, nici serviciurile îndatoritoare dictate de un prieteşug neinteresat.*" 3)

Dar D. Billecoq era prea supus firei sale celei iute pentru a vrea să înţeleagă. De mai înainte nemângâiat de căderea Prinţului, a cărei nenorocire îl îneca nădejdiile şi prestigiul ce datora raporturilor sale intime cu curtea, fu în deosebi atins de suirea pe tron a lui Gheorghe Bibescu. D. Consul simţea foarte bine că, dacă reprezentantul naţiunei celei mari care avea toate simpatiile noului suveran, se putea aştepta sigur la o bună primire din parte-i, D. Billecoq, prietenul fostului Hospodar, în slujba căruia pusese, pe faţă şi cu patimă, în timpul celor din urmă întîmplări, concursul situaţiunei sale diplomatice, nu va putea nădăjdui să fie primit vr'o dată în intimitatea Prinţului, nici printre sfetnicii săi. De aci hotărîrea-i de a se uni cu opoziţiunea în contra alesului de la 1-iu Ianuarie, şi de a porni în contra-i, răsboiu de moarte.

Fără a ne mai opri la toate părţile din corespondenţa D-lui Agent cu ministrul său, D. Guizot, — corespondenţă în care se ivesc ici colo, ciuda, ţinerea de minte de rău, reaoa-i voinţă în contra Domitorului, — nici să însemnăm lipsa de respect către adevăr ce întâlnim la fie-ce pagină; ne pare însă neapărat, înainte de a veni la incidentul din ziua Sfîntului Filip (1-iu Mai 1846) să stăruim asupra unor scrisori care ne zugrăvesc, — şi cu prisos, — pe D. Billecoq.

In depeşa-i către D. Guizot, de la 19 Ianuarie 1843 (1), povesteşte că, aflându-se în acelaş salon cu Alteţa Sa,—căreia nu fusese încă prezentat, — *a rugat pe D. S Savfet-Effendi să-i procure cunoştinţa noului Domn*, a acestui Prinţ pe care-l pârăşte de a fi *anti-Francez*, şi vorbind de care, D-sa scrie: *De o vor merita faptele şi graiul noului Hospodar, voiu fi cel dintêiu a cere mai târziu, pentru dînsul, îngăduirea şi simpatiile guvernului pe care am onoare de a-l reprezenta.* Câte-va zile mai târziu, iată cum sfîrşeşte povestirea ce face guvernului său de convorbirea-i din ajun cu Savfet-Effendi:

„Aceasta este cel puţin fondul, D-le mi-„nistru al convorbirilor lui Effendi cu mi-„ne, şi ele au părut în tot-d'auna că-i in-„suflă o recunoştinţă atât de vie pentru „luminile ce putea găsi în ştiinţele ce eu „îi oferearn cu lămurire, conştiinţă şi lea-„litate, în cât de mai mlte ori şi-a revăr-„sat inima, repetindu-mi că şi-ar face o „datorie citind Sultanului consulatul gene-„ral al Franţei la Bucureşti, ca unul din „izvoarele prin care mai mult aflase din „cea ce era necesară divanului pentru „mersul politicii sale faţă cu Principatele „de la Dunăre (2)."

Să spunem în treacăt, pentru a fi mai bine mirosită tămâia ce D. Billecoq arde la icoana cosulului-general, că de curând, într'o scrisoare precedentă, a cerut crucea de ofiţer, şi că rîvneşte la decoraţiunea Nişamului.

Corespondenţa subordonatului său caută să fi dat o mare nerăbdare D-lui Guizot, căci, în răspunsul său la scriserile din 25 Decembrie şi 5 Ianuarie, ministrul nu se dă îndărăt de a-i trimite, ca o lecţiune, această frază: „.... Mă tem că, luând prea *ad literam* ceea-ce a putut să spuie (consulul Rusiei) în această privinţă, să nu fi ascultat D-ta *o predispunere poate prea hotărîtă de a lua ca bune ceea-ce concordă cu nuanţa propriilor D-tale idei sau simţiminte personale*".

Nu se putea spune ai mai mult spirit şi mai multă măsură: „N'ai găsit pe cine să amăgeşti", şi primul ministru al regelui Ludovic Filip putea crede că D. Consul general va înţelege. Dar lucrul nu se întîmplă.

(Va urma).

1) De la 1774, la 1829. Principatele Române păşiseră treptat, graţie Rusiei, la menirea vechilor privilegiuri ale lor. Instrumentul diplomatic din 1892, sunase pentru dênsele ceasul mântuirei şi al nădejdii.

2) Depeşa E G., contelui de Nesselrade către marele duce Constantin, 12 Feb. 1830. (Vezi V. Hagen, *Geschihte der Orientalischen frage*, Frank-a. M. p. 25).

1) Baronul de Bourqueney, către D. Billecoq, scrisoarea de la 18 Oct. 1842 (arhivele ministerului afacerilor străine, Paris).

2) Turcia, în această afacere, de-te semn de neatârnare faţă cu Franţa, — foarte aplecată, de către D. Billecoq, spre Vodă Ghica, de neatîrnare şi de bărbăţie faţă cu Rusia, căci însărcină pe Şeih-ib-effendi de o misiune ce era privită de D. Bourqueney ca o manifestare a principiului suveranităţii.

3) D. Guizot către D. Billecoq, 2 Septembre, 1842 (arhivele ministerului afacerilor străine, Paris).

(1) N. 93 (arhivele Ministerului afacerilor streine, Paris).

(2) D. Billecoq către D. Guizot. — Scrisoarea de la 31 Ianuarie 1843. (Arhivele ministrului afacerilor străine, Paris).

CORESPONDENTA „ADEVERULUI"

Balul Crucei Roşii din Vaslui

Duminecă seara, la orele 9, saloanele clubului „Unirea" erau iluminate à giorno. La intrare, primirea era făcută de D-nii locotenenţi: Arghirescu, Batâr şi Ghidionescu. Primirea în salon era făcută cu multă amabilitate de D-na colonel Petrovici, brunetă încântătoare în costum naţional. Printre Doamne s'au remarcat:

D-na N. Lupaşcu, regina balului, rochie galbenă brodată cu flori lila; D-na C. Bastachi, rochie roşie, gingaşă, vălsătoare neobosită; D-na D. Berea, în albastru, foarte gentilă; D-na P. Gorgos, în gris, garnitură rosă, o brunetă picantă; D-na V. Ionescu, în gris, garnitură rosă thé; D-na L. Ionescu, în negru, o blondă plăcută; D-na S. Severini, în pêche, ochi scânteietori; D-na Ungar, în galben, garnitură neagră, brunetă drăgălaşă; D-na M. Teodoru, în negru, o brunetă impunătoare; D-na M. Tăut, în mauve cu alb, cochetă; D-na Stamatopol, în negru; D-na locot. Ionescu, în alb, blondă picantă; D-na Cotescu, în negru; D-na Şoimar, în grisfer; D-na Romanescu, în gris.

In frumosul buchet de Domnişoare, s'a remarcat D-şoarele Leon, în alb cu albastru, două stele; D-şoara Dâmbinschi, în costum naţional, valsătoare neobosită; D-şoara Tataru, costum naţional, încântătoare; D-şoara Buzdugan, în mauve. D-şoara Vasiliu, un luceafăr nou apărut, D-şoara Sava, în alb; D-şoara Fogniac; în loutre; şi altele a căror nume 'mi scapă;

Trilobit.

INFORMAŢIUNI

Mai mulţi acţionari ai Creditului rural s'au asociat pentru a întreprinde o campanie de răsturnare în contra D-lui P. Stoicescu, directorul Creditului.

Printre acţionarii nemulţumiţi în contra D-lui Stoicescu se află mai mulţi liberali de frunte, cari se ocupă cu adunarea unei serii de acte, care ar compromite pe D. Stoicescu.

Cu ocazia adunărei generale a Creditului rural, care se va face în cursul lunei viitoare, se prevăd desbateri furtunoase şi revelaţiuni sensaţionale.

Fostul secretar la ministerul de finanţe, D. V. A. Popovici, este numit pe ziua de 1 Martie censor al Băncei Naţionale.

De la Academia Română.

Se crede că marele premiu Năsturel, de 12 mii de lei, se va decerne D-lui Al. D. Xenopol pentru *Istoria Românilor*.

Premiul Statului Heliade Rădulescu de cinci mii de lei se speră, că se va da D-lui Barbu Ştef. Delavrancea pentru *Paraziţii*.

Cestiunea rezolvărei ortografiei se va amâna din nou, probabil la calendele grece.

Două procese celebre. In procesul milioanelor Sturdza-Gorceacoff, înalta curte de casaţie îşi va da sentinţa la 4 Martie, adică Joui.

D. procuror general Filitis în conclusiile sale conchide la respingerea recursului făcut de principesa Gorceacoff şi prinţul Dim. Sturdza.

In procesul Zappa, tribunalul de Ilfov va pronunţa sentinţa la 5 Martie. Desbaterile acestui proces s'au prelungit până aseară târziu.

Luni se va începe la Cameră discuţia asupra proiectului de lege asupra învăţământului primar.

Cel întêiu înscris la cuvînt este D. C. C. Dobrescu-Prahova.

Vor mai vorbi D-nii Fleva, Porumbaru, Stolojan şi Stoicescu.

D-nii O. Turculeţ, A. Anastasiade, D. Moscu, N. Penciulescu, P. Robescu şi tinărul nostru confrate D. S. Rosental au trecut cu succes examenul al II-lea de drept. D. Rosental a obţinut numai bile albe.

D-nii N. Dimitriu, I. Ştefănescu, Gr. Cernescu, V. Radovici, I. Manea şi A. Vulescu au trecut cu succes examenul al III-lea.

O mare mişcare se va face în magistratură pe ziua de 1 Aprilie.

Tablourile se vor stabili imediat după întoarcerea D-lui V. Bossie, secretarul general al ministerului de justiţie, din inspecţia pe care o face tribunalelor din ţară.

D. P. P. Mavrogheni, consulul general al ţărei la Odesa, va fi numit agent diplomatic la Sofia, în locul D-lui Al. Ghica-Bragadiru care va rămâne secretar general al ministerului de externe.

Buletin atmosferic

Institutul Meteorologic

Bucureşti 11 Martie 1893.

Inălţimea Barometrică la 0° . . 751.7
Temperatura aerului . . . . . . —0.2
Vântul . . . . liniştit
Starea cerului . . . puţin noros
Temperatura maximă de eri . . + 3
" " de astăzi —2.
" la noi a variat între +11° şi—10°.

Eri afară de Bucureşti a mai plouat la Mihaileni, T. Ocna, Ostrov, Calaraşi, Buşteni, Ploeşti, Tîrgovişte, Piteşti, Ocnele mari T. Jiu, Slatina, Giurgiu, Olteniţa şi C. Lung.

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

Printre nouile disposiţiuni ce s'au luat pentru paza Prutului contra holerei, s'a interzis şi cu drept cuvînt, dreptul de a se pescui pe malul Prutului. Pescarii au reclamat ministrului de finanţe, iar consiliul sanitar s'a opus la încuviinţare.

Până aci nu avem nimic de zis. O asemenea măsură încă ar trebui să fie aplicată la toţi locuitorii limitrofi, însă pescarilor din comuna Prisacani, plasa Braniştea, judeţul Iaşi, aflăm că li s'au dat voe de a pescui, de şi sunt în apropiere de satul Nemţeni, unde astă vară a fost mai multe cazuri de holeră.

Ceva mai mult. In zilele de 2 şi 23 Februarie locuitorii sus zisei comune au pescuit cu îngăduirea autorităţilor,—bine înţeles în schimbul unor avantaje.

Noi atragem serioasa atenţiune a serviciului sanitar asupra acestui fapt şi cerem ca măsurile în potriva pescuirei să se aplice în mod general pe întreaga linie a Prutului.

*

D. N. Vasserman şi-a susţinut cu succes examenul de licenţă în farmacie.

Felicitările noastre noului licenţiat.

*

Astă-sară simpaticul şi valorosul deputat de Roman va vorbi la clubul muncitorilor din strada Piaţa Amzei despre *Constituţie şi Palamentul Român.*

Intrarea liberă.

*

Membrii societăţei funcţionarilor publici se întrunesc Duminecă la ora 1 p. m. în localul Universităţei spre a termina discuţiunea nuoilor statute,

*

Mâine seară D. Ionescu Gion îşi va ţine în Palatul Ateneului conferinţa sa *Ciuma şi Holera după Zavera.*

*

Se aduce la cunoştinţa membrilor societăţii pentru *Invăţătura Poporului Român* că în ziua de 14 Martie a. c. orele 2 p. m. se va ţine în localul societăţei de la Sf. Ecaterina adunarea generală extraordinară,

La ordinea zilei: Aprobarea budgetului pe anul financiar 1893 şi 1894.

*

DIN STRAINATATE

D. de Caprivi a declarat la comisiunea militară că e necesar a se îmbunătăţi diviziunile rezervei din causa posibilităţii unui rezbel pe două frontiere.

In timpul discuţiei bugetului militar la Reichstag, D. Bebel s'a plâns de tratarea

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(65)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Koja sângerată)

CAPITOLUL IV

— Viaţa mea! nu ţin la ea răspunse marchisa c'un aer posomorît.

— Imi veţi da voe să nu vă cred.

D-na de Barancos făcu un gest de indiferenţă şi reluă:

— Ştiu ce o să'mi spui... de avere, de titluri, de tinereţea, de frumuseţea mea... Ce'mi pasă de toate astea, când nu sunt iubită?

— Dar dacă v'aşi spune că vă iubesc? zise Nointel care nu era pregătit de a primi cu sânge rece un atac aşa de direct.

— Mi-ai spus'o deja de două ori; nu mi-ai probat'o încă.

— Ce probă cereţi?

— Un sacrificiu pe care nu mi l'ai oferit şi pe care nu ţi'l voiu cere nici odată.

— Un sacrificiu?

— Da. Nu mă întreba căci nu'ţi voiu răspunde. Pot însă să'ţi spun ceia ce am hotărît să fac. Nu ne vom mai vedea. Am să părăsesc Franţa şi nu voiu mai veni nici odată.

Nointel tresări. El se gândea:

— Ştiu eu bine de ce vrea să plece. A! nu mai încape nici o îndoială; ea e care a ucis pe Julia.

— Imi făcusem un vis, reluă marchisa. Visasem să fug în fundul unei singurătăţi, acolo, în ţările soarelui, să m'ascund, să renunţ la această viaţă de lume care mă oboseşte peste măsură. şi să trăesc în pustii cu amantul ales. Era un vis. Voiu pleca singură.

— Să plecaţi? cine vă sileşte la aceasta? Pentru ce să mergeţi să cautaţi fericirea aşa de departe?

— Pentru că sunt geloasă, pentru că vreau ca omul pe care'l iubesc să nu fie de cât al meu, pentru c'aşi suferi prea mult în Parisul acesta în care plăcerea să ia drept dragoste, pentru că în el am fost deja trădată.

— Aşa dar aţi iubit?

— Cu furie. Te miri că ţi-o mărturisesc? Nu mă cunoşti. De am iubit, şi acel pe care l'am iubit, m'a părăsit ca un laş. L'am blestemat. D-zeu l'a pedepsit; însă nu mi-a făcut şi graţia de a mă vindeca de boala dragostei.

Credeam, speram că inima îmi era moartă, că nu voiu mai trăi de cât pentru a mă ameţi, pentru a căuta să uit trecutul. Mă înşelam. Iubesc încă, şi iubesc fără speranţă căci D-ta nu mă vei înţelege nici odată. Crezi că mă iubeşti fiind că'ţi plac. Nu mă iubeşti. Şi dac'aşi ceda pasiunei care m'atrage către D-ta, m'aşi condamna la nişte chinuri îngrozitoare. Mai bine să ne despărţim căci simt că nu voiu avea nici odată puterea de a mă opri pe panta pe care fără voia mea, alunec. Ca să'ţi spun aceasta, te am adus aci. Limbagiul meu te surprinde. Mă iei drept o nebună. E drept, sunt nebună, căci eu nu ştiu s'ascund aceia ce simt, după cum o face femeile D-v. din Franţa.

Nu ştiu să'mi măsor cuvintele nici să 'mi ascund slăbiciunele. Te am iubit din ziua în care te am văzut pentru întâia dată, şi ţi-o spun, după cum ţi-am spus că am avut un amant, după cum ţi-aşi spune: *te urăsc*, dacă m'ai înşela după ce m'aşi fi dat D-tale.

In timp ce marchisa arunca ecoului pădurei, această înverşunată tiradă, Nointel făcea o figură destul de proastă. Nu doar că nu cunoştea arta de a vorbi limbagiul arzător al amorului pasionat. In ori ce altă împrejurare ar fi dat D-nei de Barancos replica fără nici o greutate căci inima îi era de partea sa şi elocuenţa care vine din inimă, curge ca din isvor; dar de astă-dată, nu'i era la diapason. Copacii, stâncele, isvorul, tot acel cadru sălbatec şi grandios ar fi trebult să'l inspire, dar amintirea a oare-care realităţi ameninţătoare, goneau ideile poetice. Fără voia sa, cugeta la loja de la Operă, la cei doi ticăloşi cari, dintr'un cuvênt, puteau trimite în închisoare pe vechia amantă a lui Golymine, şi'şi zicea că ora venise de a răspunde, la declaraţia arzătoare a unei femei adorabile, printr'un avertisment serios, de a arunca ghiaţă peste acest vulcan, de a tăia scurt cu acele transporturi interogând ca un judecător şi sfătuind că un amic.

Cum, prin ce transiţie s'aduci pe pământ o conversaţie care tindea să'şi ia sborul către stele?

— Dar dacă eu v'aşi spune, începu el, dacă v'aşi spune că sunt gelos de trecut? Dacă v'aşi spune numele acelui amant care v'a trădat, şi că acel nume îmi face groază?

Acel brusc atac era tocmai contrariul unei transiţii, dar rezultatul fu acelaş.

Dintr'o săritură marchisa se sculă, îşi încrucişă mâinele la pipt şi c'un aer de mândrie.

— Pronunţă'l dară, acel nume, fiind că'l ştii.

Obrajii i se îngălbenise, ochii îi aruncau scântei. Era superbă. Nointel o admira, dar se ţinea tare.

— Amantul D-v. zise el, se numea sau pretindea că se numeşte contele Golymine.

— E drept, răspunse cu răceală D-na de Barancos. Il despreţuiai, nu'i aşa? Crezi oare că eu îl stimam? Il iubeam, şi asta era de ajuns. Nu reneg şi nu voiu renega nici odată omul pe care l'am iubit.

— Sunteţi eroică, căci acel om ere un miserabil.

— De unde ştii?

— Ştiu c'a abusat în chip nedemn de scrisorile ce'i scriseseşi.

— Cine ţi-a spus asta? Cine ţi-a spus c'am fost amanta lui?

— Cine? un ticălos pe care'l suportaţi fiind-că v'a surprins secretele. Ieri a venit cu propunerea de a mi le vinde.

— Şi i le-ai cumpărat,

(Va urma).

și supravegherea la care sunt supușĭ soldațiĭ bănuițĭ de socialism. Ministrul de rezbel a rĕspuns că trebue combătut cu energie ideile socialiste pentru a împedica rĕspândirea lor în armată.

*

Pe teritoriul Serbieĭ se urzise o conspirație contra viețeĭ prințuluĭ Bulgarieĭ de către niște bulgarĭ refugiațĭ în Serbia și în care conspirație emigranțiĭ muntenegrenĭ trebuiaŭ să servească ca instrumente. Aceast conspirație a fost descoperită grație vigilențeĭ ministruluĭ Turcieĭ la Belgrad care, printr'o notă secretă. a încunoștiințat pe Poartă, iar aceasta imediat pe guvernul bulgar.

Standard zice că aceasta dovedește excelentele raporturĭ dintre Poartă și Bulgaria.

*

File rupte din Album

A nega adevĕrurĭ, pentru că nu le înțelegĭ, este îngâmfare iar nu cuminție.

De Bonald

*

Justiția constă întâiŭ în a nu face rĕŭ nimănuĭ, și apoĭ în a lucre în interesul tuturor.

Cicérone

*

A căuta stima altor pentru a se pune de-asupra lor, este a fi nedemn de ea.

D-na Caylus

*

Copilul devine, pentru părințiĭ sĕĭ, după educațiunea ce a primit, saŭ o rĕsplată saŭ o pedeapsă.

Vitel-Sinn

* * *

Un ultim cuvênt

Un proprietar milionar din Ialomița, care era departe de a fi onest, făcându-șĭ un palat, puse să scrie de-asupra ușeĭ :

Aicĭ nu intră hoțiĭ !!

—*Dar propietarul pe unde o să intre ?*
—întrebaŭ săteniĭ.

ACTE OFICIALE

Monitorul Oficial de la 26 curent pnblică următoarele numirĭ :

D. M. Capșa, prefect de R. Sărat, este numit director al penitenciarelor.

D. căpitan C. Varlam, transferat ca subprefect la plasa Gherganĭ, jud țul Dâmbovița.

D. Corneliŭ Negrea, judecător de ocol, este numit subprefect la plasa Bolintinu, județui Dâmbovița.

D. M. Iunian, este numit controlor al județuluĭ Constanța.

D. I. Borș, cortrolor fiscal cl. II, este înaintat controlor clasaI.

D. Gr. Untărescu, controlor fiscal cl. III, înaintat la clasa II.

D-niĭ Gr. Vlădescu, N. Iacoban, M. B. Silișteanu și N. Antonescu, sunt numițĭ controlorĭ fiscalĭ de clasa III.

Desbaterile Parlamentare

SENATUL

Urmarea ședințeĭ de la 26 Februarie 1892

Se votează legea órganizăreĭ ministeruluĭ afacerilor streine, maĭ întâiŭ pe articole, și apoĭ în total, cu unanimitate de 49 voturĭ.

La ora 4 jum. se ridică ședința.

Ședința de la 27 Februarie 1893

Președenția D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezențĭ 74 senatorĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

Se votează cu 38 voturĭ, contra 5, recunoașterea calitățeĭ de cetățean român D-luĭ Rudolf Petelenz, farmacist din Iașĭ, doctorand în medicină.

Se maĭ votează o recunoaștere și un indigenat.

CAMERA

Ședința de la 27 Februarie 1893

Ședința se deschide la ora 1 jum. sub președenția D-luĭ Gr. Pĕucescu, vice-președinte.

Prezențĭ 95 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

D. Brătășanu anunța o interpelare D-luĭ ministru al domeniilor relativ la modul ilegal cum se vênd loturile în Dobrogea.

— Se face o mică discuție asupra indigenatelor. cerêndu-se de D-niĭ Ion Lahovary, Bobeica, Pâcleanu, a se vota azĭ indigenatele.

D. L. Catargiu spune că nu se pot vota alte indigenate de cât acele de la ordinea zileĭ, și că altfel s'ar răpi din timpul necesar pentru discutarea bugetelor în secțiĭ.

— Se intră în ordinea zileĭ.

— Se recunoaște calitatea de cetățean român D-lor Hristache Anastasiu și Gr. Tabacariu și se votează indigenatul D-luĭ Ludvic Dolinschy.

Ultime Informații

DIN CRAIOVA

Directorul nostru a primit chiar acum următoarea telegramă, căreia, cu o vie plăcere, îĭ facem loc în coloanele ziaruluĭ :

Alex. Beldimanŭ,

Bucureștĭ.

„Vinerĭ conferința inginerului Ștefănescu. Lumea peste două miĭ persoane. Teză democratică. Succes deplin. Mihăilescu, inspector școlar, intrerupt oratorul. Publicul a desaprobat pe intrerupător. Detaliĭ prin scrisoare.

Traian Demetrescu.

Trimetem călduroasele noastre felicitărĭ valorosuluĭ democrat Vasile Ștefănescu, și mulțumim confrateluĭ 'nostru Traian Dimitrescu pentru telegrama sa. Așteptăm cu nerăbdare scrisoarea sa pentru a o publica.

DIN GALAȚI

Primim următoarea scrisoare căreia ne grăbim a-i da loc în coloanele ziaruluĭ nostru :

Galațĭ, 25 Februarie 1893.

Domnule Redactor,

Camera de acuzare a confirmat ordonanța D-luĭ judecător instructor care a respins cererea de liberare provizorie a D-luĭ Urban, considerând deținerea luĭ necesară până la complectarea instrucțieĭ.

Cu toată considerația ce am pentru onorabiliĭ magistrațĭ carĭ aŭ dat această deciziune, nu mĕ pot supune păreręĭ D-lor. Cu încăpățînarea luĭ Galileŭ voiŭ susținea convingerea mea că deținerea luĭ Urban nu putea fi de niciĭ un folos pentru instrucție, și sper că va veni timpul când cu actele instrucțiuneĭ voiŭ dovedi că am avut dreptate.

Până atuncĭ însă pun următoarele chestiunĭ :

Admițênd pentru un moment că, pe lângă actele scrise, aflate în posesiunea sa, D. judecător instructor ar fi simțit necesitatea de a recurge, pentru lămurirea sa, și la o anchetă de martorĭ.

Ce nevoe era de deținerea D-luĭ Urban ?

Pentru a nu conrupe martoriĭ ? Când o să înțeleagă lumea această idee atât de simplă, că barbaria întemnițăreĭ unuĭ om ne dovedit vinovat, nu se poate compensa și justifica prin simpla teamă a courupțiuneĭ martorilor. Apoĭ dacă conruperea martorilor ar fi în adevĕr așa de posibilă și de folositoare pentru prevenit, se găsesc tot-d'auna ființe care se interesează în de ajuns de soarta luĭ, pentru a face în această privință tot ce ar fi putut face el însușĭ, dacă ar fi liber.

Dar partea civilă nu este și ea de multe orĭ, și chiar în cazul de față, tot atât de interesată la ancheta cu martorĭ ? sigur ca da ; prin urmare, o instrucție imparțială ar reclama, după o logică riguroasă, ca și pretinsul păgubaș să fie închis alăturea cu inculpatul. Cine știe în definitiv care din doĭ e acel vinovat ? Prevenitul de faptul ce 'ĭ impută reclamantul ? saŭ acesta de faptul de șantajŭ și calomnie ?

Din nenorocire, ideele cele maĭ simple sunt cele maĭ têrziŭ înțelese. Ce idee maĭ simplă și maĭ evidentă ca aceea că din tortură nu poate rezulta nicĭ o dovadă sigură : căcĭ torturatul va declara tot ce i se cere, adevĕr saŭ minciună. Cu toate aste, câte veacurĭ a suferit omenirea ororile inchizițiuneĭ, până când s'a putut pătrunde de un adevĕr atât de simplu !

Nu mĕ surprinde dar că D. judecător instructor nu înțelege absurditatea închisoareĭ preventive în pretinsul interes a descoperireĭ adevĕruluĭ.

Mĕ surprinde însă uzul ce face de acest vestigiŭ al sânteĭ inchisițiunĭ. Dacă crede D-sa necesară această mĕsură, să fi uzat cel puțin de ea în limitele necesitățiĭ ; să-și fi dat toată silința pentru a grăbi complectarea instrucțiuneĭ ; să se fi gândit la dauna morală și materială ce va resulta din deținerea unuĭ om care n'ar putea lipsi, o zi măcar, de la afacerile sale de o deosebită și notorie importanță, fără risicul uneĭ pagube necalculabile, de care D. judecător nu este, sigur, dispus a rĕspunde, atuncĭ chiar când i s'ar proba că deținerea D-luĭ Urban nu putea fi de nicĭ un folos instrucțiuneĭ.

D. Urban a fost închis la 3 Februarie curent, și tocmaĭ la 27 ale acesteĭ lunĭ este fixată prima chemare de martorĭ înaintea instrucțiuneĭ ! Cu modul acesta câte lunĭ poate dura prevențiunea D-luĭ Urban, dacă onor. Tribunal respectiv nu-ĭ va pune capĕt la împlinirea luneĭ, după facultatea ce-ĭ dă legea ?

O ast-fel de procedare nu poate fi de bună credință, de cât din partea unuĭ judecat instructor, care consideră închisoarea prevenituluĭ ca o pedeapsă anticipată, iar nu ca o necesitate regretabilă și dureroasă !

Primițĭ, etc.

P. Macry.

Culisele politice

D. Dimitrie Sturza, șeful partiduluĭ național-liberal, s'a făcut foc pentru articolul din *La Patrie* prin care se lăuda interpelarea D-luĭ N. Fleva.

D. Sturza a gândit că *La Patrie* va înțelege ce linie de conduită trebue să se urmeze față de D. Fleva. Și de aceia D. Sturza a ținut să spue numaĭ *Voințeĭ* ce trebue să facă, când colo, *La Patrie* organul personal al sĕŭ, a făcut-o boacănă !...

Halal de politica liberalilor.

* * *

Mâine la Orfeŭ vor vorbi, după cum s'a anunțat D-niĭ Dim. Sturza, Aurelian, Stoicescu și Delavrancea. La această întrunire Regele nu va fi de loc atacat.

D. Sturza voește să arate Regeluĭ că în totdeauna unde este D-sa, există o atmosferă dinastică.

* * *

Camera a terminat în secțiunĭ, discuția proiectuluĭ D-luĭ Carp și contra-proiectul D-luĭ Păucescu asupra tocmelililor agricole.

Secțiunea a II-a a luat în considerație amândouĕ proiectele și a numit delegat pe D. Gr. Păucescu.

Secțiunea a VI-a a admis contra-proiectul D-luĭ Păucescu și a respins proiectul D-luĭ Carp.

In douĕ secțiunĭ a fost paritate de voturĭ pentru amândouĕ proiectele.

Cele-l'alte treĭ secțiunĭ aŭ admis proiectul D-luĭ Carp, după viĭ discuțiunĭ.

Nouii generali

Iată înaintările la gradul de general, care se vor face pe ziua de 14 Martie :

Colonelul Teleman, *general, inspector general al jandarmerieĭ rurale ;*

Colonelul Iarca, *general, comandant divizieĭ I-a de infanterie ;*

Colonelii Băicoianu și Beller *generalĭ de cavalerie.*

Colonelul Popescu, *general, inspector al artilerieĭ.*

Colonel Argintoianu, *general de geniŭ, comandant al cetățeĭ Bucureștĭ.*

Vom reveni asupra acestor înaintărĭ.

Interview-Expres

Am vĕzut azĭ la ministerul instrucțieĭ și cultelor pe Eminenția Sa Episcopul Partenie al Dunăreĭ de jos și l'am întrebat :

— *Prea Sfinte, cine este agreatul prelaților pentru înalta dignitate de Mitropolit Primat ?*

— *Nimenĭ și toțĭ.*

— *Cum asta ?*

— *Așa ! că fie-care ar voi să fie Mitropolit Primat.*

— *Totușĭ prelațiĭ vor trebui în cele din urmă să convină asupra candidatureĭ uneĭ singure persoane.*

— Apoĭ noĭ am vrea pe Mitropolitul Moldoveĭ saŭ dacă el n'ar putea fi ales, atuncĭ pe Episcopul Silvestru de Hușĭ.

— Dar pe Ghenadie de Argeș nu-l agreațĭ ?

— *Apoĭ el nicĭ nu întrunește condițiunile legeĭ pentru a putea fi candidat la scaunul de Mitropolit.*

— *Dar guvernul îl voește pe el ?!*

— *Știm noĭ, că guvernul voește să calce legea pentru candidatul seŭ. De cât suntem și noĭ oamenĭ ca să cerem respectarea legeĭ.*

Dridri

Polițaiul Ciurea din Galațĭ a fost înlocuit, în urma incorectitudinilor și a gheșefturilor, pe care le-a făcut.

In locul luĭ va fi numit D. Grecescu, fost polițaiŭ în Craiova.

Decretul de numire al D-luĭ Grecescu va fi supus mâine aprobăriĭ Regeluĭ.

Petrecerĭ intime

In problema **No. 15 (cuvînt în triunghiŭ isoscel)** uitânduse din greșeală a se trece un vers întreg, după rîndul al patrulea, se rectifica după cum urmează :

Treĭ e cum remâne când lucrul se strînge,
A patra e vorbă ce de verb s'atinge
Sinonim în totul etc.

Sfinx

Ultime telegrame

BERLIN, 26 Februarie. — Comisiunea Reichstaguluĭ a respins articolul din proectul militar.

BELGRAD 26 Februarie.—*Alegerile. Resultate cunoscute*: 20 orașe aŭ ales liberaliĭ și 9 radicalĭ.

La Perot și Cack, balotagiĭ.

Rezultatele cunoscute de comunelor rurale arată o mare majoritate guvernamentală.

SOFIA 26 Februarie.—Consiliul municipal a votat un credit de 100,000 francĭ pentru recepțiunea Prințuluĭ și a Prințeseĭ după căsătoria lor, care, după „Svoboda", va avea loc în primele zile ale luĭ Aprilie.

PARIS, 26 Februarie. — *Procesul de Corupțiune.* Ascultarea martorilor acuzațieĭ. D. Flory, expert, evaluează la 105 milioane cheltuelile pentru publicitate și pentru cumpărarea maĭ multor concursurĭ. Activul actual al companieĭ este de 200 milioane. Din 1.200 milioane, numaĭ 558 milioane aŭ fost cheltuite pentru lucrărĭ.

Depunerile celor-l'alțĭ martorĭ aĭ acuzăriĭ nu presintă nicĭ un interes. Bancheriĭ și deputațiĭ citațĭ repetă în privința bonurilor Reinach și a roluluĭ D-luĭ Sans le Roy la comisiunea Cameriĭ, declarațiunile deja făcute înaintea comisiuniĭ de anchetă.

Ascultarea martorilor apărăriĭ începe. D. Floquet este introdus. D. de Lesseps repetă depunerea sa de alaltăierĭ. D. Floquet neagă. El protestă contra limbagiuluĭ umilitor ce-ĭ atribuie D. de Lesseps. Acesta își menține declarațiile.

D. Floquet replică : „Și eŭ îmĭ mențin declarațiile pe temeiul jurământuluĭ". D. de Lesseps insistă asupra afacereĭ Vlasto. D. Floquet zice : „Eŭ nu înțeleg ceea ce vreĭ să zicĭ". Protestărĭ violente. Președintele ordonă evacuarea săliĭ.

D. de Lesseps afirmă că D. Floquet l'a sfătuit să plătească ca să evite procesul dintre Reinach și Herz. D. Floquet recunoaște că a chemat pe ambiĭ de Lesseps pentru a atrage atențiunea asupra faptuluĭ că compania Panama era amenințată de marĭ reclamațiunĭ de banĭ. El și-a îndeplinit datoria în timpul campanieĭ bulangiste, dar nicĭ odată n'a avut relațiunĭ cu Reinach, Herz și Artou.

In urmă este ascultat D. Clémenceau. D. de Lesseps afirmă că D. Clémenceau l'a sfătuit să aplaneze dificultățile dintre Reinach și Compania. D. Clemenceau explică vizita ce a făcut cu D. Ranc la D. de Freycinet. El a vorbit acestuĭ din urmă despre procesul ce Reinach voia să facă Companieĭ, pentru că desastrul Companieĭ Panama în momentul alegerilor, putea să fie exploatată contra Republiceĭ. D. Clémenceau neagă că a primit lista D-luĭ Stefan.

D. de Freycinet depune că D. Clémenceaŭ și Ranc 'ĭ-aŭ vorbit de situațiunea politică turburată. Eĭ 'ĭ-aŭ zis că procesul dintre Reinach și Compania ar putea avea un rezultat supărător. D. de Freycinet a chemat atuncĭ pe D. de Lesseps și l'a sfătuit să evite procesul în interesul publiculuĭ, dar el n'a voit să asculte nicĭ un detaliŭ. Negreșit ca nu vizita ce D. Lesseps 'ĭ-a făcut-o l'a silit să dea luĭ Reinach cele cincĭ milioane.

Ședința e ridicată.

ULTIMA ORA

Moartea D-lui Grigore T. Bratianu

Aflăm cu adîncă măhnire că D. Gr. T. Brătianu, casierul și sufletul ligei culturale, a încetat subit din viață azi după ameazi, în camera sa de la otel Bulevard

Știrea aceasta a produs o dureroasă impresiune în capitală.

Toți amicii și cunoscuții defunctului aŭ venit la otel pentru a se încredința de adevĕrul nenorocirei întâmplate.

La ora în care scriem aceste rînduri, parchetul face cercetările legale asupra cauzelor acestei morți subite.

Adînc emoționați, trimitem intristatei familii expresiunea viuei noastre compătimiri.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 26 Februarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.625
Imperialul	—
Livra turcescă	10.84
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127 75
Anstalt	339.85
Renta perp. austr	98.90
aur „	117 30
aur ungară	115.50
argint austr.	98 60
Schimb asupra Londreĭ	121.45
„ „ Parisuluĭ	48.22
„ „ Berlinuluĭ	59.45
„ „ Amsterdam	100.55
„ „ Belgieĭ	48.15
„ „ Italieĭ	46.30
Tendință	

Bursa din Berlin

De la 26 Februarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.265
Renta R. aur 5%	97.90
C. F. R. „	84 90
R. aur 6%	84.60
Imprum. municipal Bucureștĭ	97 70
Rubla	216.20
Disconto	189.10
Schimb asupra Londreĭ	20.335
„ „ Parisuluĭ	80.95
„ „ Amsterdam	—
„ „ Vieneĭ	167.70
„ „ Belgieĭ	80.90
„ „ Italieĭ	77·60
Tendință	—

Bursa din Paris

De la 26 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4^1/_2$ la sută	106 —
„ „ 3 „ „	97.95
„ R. aur 5 „ „	—
„ Italiană	92.77
„ Ungară 5	96.68
Ext. Esp	$64^3/_?$
Imprum. grecesc.	362.—
Bancă otomană	587.50
Datoria unif. Egipt	504.37
Loturĭ turceștĭ	29.50
Cec asupra Londreĭ	25.17
Schimb asupra Vieneĭ	205.37
„ „ Amsterdam	206.25
„ „ Berlinuluĭ	121.87
„ „ Belgieĭ	$^1/_8$
„ „ Italieĭ	$3^{13}/_{16}$
Tendință	—

Bursa din Londra

De la 26 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98^3/_{16}$
Banca română	$6^3/_4$
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.32
„ „ Berlin.	20.56
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 25 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3%	98.03
italiană	—
Banca otomană	586 87
Tendință	—

Bursa din Francfort

De la 26 Februarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	97.30
„ „ „ 4%	84.25

CONSUMAȚIE MARE

CÂȘTIG MIC

I

Fac reclama 'n poesie
Cu tramvayul să venițĭ
De voițĭ încălțăminte
Ca la noĭ nu maĭ găsițĭ!!

II

Fie ca eftinătate
Fie chiar și ca fason.
Concurăm strĕinătatea
Ne cunoaște după svon.

III

De *chevreau* de dame ghete
Vînd cu cincĭ-spre-zece leĭ;
Iar cu tocurĭ Louis XV cochete
Sunt maĭ scumpe cu doui leĭ.

IV

De voițĭ de *ghems* solide (orĭ de patine)
Vĭ le daŭ cu nouĕ leĭ
Ș'alte ștĭĭ cam de sylphide
Nu maĭ scump de zece leĭ.

V

De copiĭ și domnișoare
Noĭ facem or cum dorițĭ
Ghete, diverse fasoane
Să vĕ 'ncredințațĭ, poftițĭ.

VI

De voițĭ comande-a face
Nu maĭ dațĭ nicĭ un acont,
De vedețĭ că nu vĕ place
Le lăsațĭ în al meŭ cont.

VII

Daca cincĭ dintr'amatoare
S'ar uni a comanda,
Câte-un leŭ la fie care
Ca rabat eŭ 'ĭ aș scădea.

VIII

Facețĭ svon dar una l'alta
Și în grupe să venițĭ
Noĭ s'acasă vĕ trimitem
Un bilet dacă ne scrițĭ.

Direcțiunea fabriceĭ de încălțăminte se află în calea Călărașilor No. 115.

Tipografia Modernă Gregorie Luis, Strada Academiei, 24